

Akcija 'Uredimo naše dvorište'

Odgajateljice Svjetlana Špehar
i Adela Karlovičan
Dječji vrtić 'Đurđice', Rijeka

Dvorište našeg vrtića nije izgledalo kao prostor u kojem boravi sretno i zadovoljno dijete: razbijene ljuljačke, klackalice neprimjerene dobi djece, napola prazan pješčanik i veliko zeleno prostranstvo. Tako je izgledalo prije tri godine. Kad smo s djecom razgovarale o tome što nam sve nedostaje da naše dvorište postane prostor za veselu igru, djeca su rekla:

Fran B.: *Volio bih da imamo ljuljačke, ono u krug gdje se spušta, i konjića gdje se možemo ljuljati.*

Silvia M.: *Štange, to je ono gdje se vješaš, ljuljačke, ono što visi, ono što se uhvatiš za ruke.*

Monika J.: *Gdje se sjedi... penjalice, malo više pijeska i ono za provlačenje.*

Potaknute dječjom inicijativom, odgajateljice dječjeg vrtića 'Đurđice' započele su s akcijom uređenja dvorišta vrtića. Akciji su se priključili i roditelji volonteri. Pročitajte kakve su sve preinake zajedno s roditeljima uspjele napraviti kako bi osigurale poticajnu okolinu za dječju igru. Možda ćete i sami dobiti ideju za akciju.

Adrian T. Penjalicu, što se popneš i onda se spuštaš, ljuljačke i onda još cijev za provlačenje.

Krenuli smo u akciju. Prve godine učinjeni su mali ali vrlo značajni koraci:

- iskrčili smo bodljikavo grmlje i dobili čistu, zelenu površinu,
- otpilili smo grane na stablima koje su bile slomljene i predstavljale

- opasnost za dječju igru,
- obojili smo ogradu oko vrtića, te na nekim dijelovima postavili čvrstu ogradu,
- napunili smo pješčanik finim morskim pijeskom,
- ukopali smo u zemlju drvene panjeve i obojili ih te su poslužili djeci za igru,
- postavili smo drvene klupice za sjedenje na niskim betoniranim zidovima,
- postavili smo koševce za smeće.

Dvorište nije bilo primjereno sigurnoj i kreativnoj dječjoj igri

Velika i dugačka terasa koja se proteže cijelom dužinom vrtića neprestano je bila izložena svim vremenskim utjecajima. U ljetnim mjesecima igre na terasi bile su otežane zbog velikih vrućina pa smo već druge godine počeli razmišljati kako natkriti taj prostor. Na poticaj roditelja, krenula je akcija prikupljanja donacija za postavljanje statične tende. Uspostavili smo suradnju i sa širom zajednicom, naišli na razumijevanje te dobili preostali dio potrebnih sredstava. Kad smo prikupili potreban novac, pozvali smo majstore i

istražujemo i stvaramo

Ovako naše dvorište izgleda danas

Natkrita terasa omogućava nam sudjelovanje u različitim zabavnim aktivnostima

Kroz akciju nas je vodila dobra volja roditelja i naš veliki entuzijazam

dogovorili što točno želimo prema idejama koje su izrekla djeca. Za desetak dana cijela je terasa bila natkrivena tendom žuto-narančaste boje. Sada se na našoj terasi neometano odvijaju različite aktivnosti: likovne, istraživačke, manipulativne, tjelesne, kulturno-zabavne, druženja s roditeljima, proslave rođendana i još puno toga. Mališani se osobito vesele doručku i ručku na terasi.

Roditelji su pokazivali povećan interes za promjene našeg vanjskog prostora, te su i sami dolazili s idejama za uređenje dvorišta. Treće godine listali smo knjige o dječjim igralištima, pretraživali internet, posjećivali parkove ne bismo li što bolje i smislenije nastavili uređivati dvorište. Krenuli smo u pronalaženje donatora za drvenu građu, pijesak, cement, boje i lakove, zemlju, vijke i za

sve ono što nam je još bilo potrebno za nastavak akcije. Dobili smo dugačku plastičnu cijev za provlačenje, puno rabljenih automobilskih guma, nekoliko panjeva. Od prikupljenih donacija kupili smo kombiniranu drvenu penjalicu i plastično korito tobogana. Imali smo viziju konačnog izgleda dvorišta, potreban materijal za njezino ostvarenje, dobru volju roditelja i naš veliki entuzijazam. Konačno je došla i ta dugo očekivana subota, u kojoj se naša vizija pretvorila u stvarnost.

Okupljanje je počelo u ranim jutarnjim satima na terasi vrtića. Pristizali su roditelji s neophodnim alatima (bušilice, čekići, ubodne pile, lopate, pijuci, kariole, špatule...). 'Pao' je radni dogovor, podijelili smo se u grupe i započeli posao. Isprepletali su se zvukovi bušilice, ubodne pile, blanjalice, miješalice, čekića i

konstruktivnog razgovora. Jedna se grupa dogovorila da će izraditi drvenu trgovinu, drugi su ukopavali cijev za provlačenje, a zatim i tobogan, treći su postavljali gume za hodanje, četvrti su blanjali daske i izrađivali klupice, a peta grupa je bojama i kistom dala veseli ton novim spravama. Nakon obavljenog posla pripremljen je ručak, koji nam je svima prijao. Cjelodnevnu radnu akciju pratilo je dobro raspoloženje i entuzijazam svih prisutnih. Sklopila su se nova poznanstva i prijateljstva, otkrili su se zajednički interesi, a čulo se i pitanje: Što je sljedeći korak? Nakon par dana uslijedilo je novo iznenađenje. U dvorištu je osvanula drvena šator-kućica, poklon roditelja. Zahvaljujemo se jednim velikim HVALA svim roditeljima koji su svojim angažmanom izmamili toliko osmijeha na dječja lica.

